

สารนิพนธ์เรื่อง	ปัญหาการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมต่อการที่ นักธุรกิจจีนมาประกอบกิจการปลูกกล้วยหอม ในประเทศไทยเพื่อส่งออกไปยังประเทศจีน
คำสำคัญ	กฎหมายสิ่งแวดล้อม
นักศึกษา	ขวัญชนก พลพันธุ์
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์	ศาสตราจารย์(พิเศษ) ดร.วิสูตร ตูยานนท์
หลักสูตร	นิติศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชากฎหมายธุรกิจ
คณะ	คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
พ.ศ.	2560

### บทคัดย่อ

ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม มนุษย์และสังคมโดยรวมนั้น นับวันปัญหาสิ่งแวดล้อมยังขยายออกไปอย่างกว้างขวาง โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรณีการดำเนินธุรกิจทางการเกษตรแบบพันธะสัญญาของคนต่างชาติในประเทศไทยแล้วก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อมต่อประเทศชาติ ทำให้เกิดปัญหาในการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม เพราะความคุ้มครองสิทธิทางด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาในด้านการเยียวยาผู้เสียหาย ในเรื่องการพิสูจน์ความเสียหายและ การกำหนดค่าเสียหาย รวมทั้งในเรื่องมาตรการบังคับและมาตรการลงโทษทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งยังไม่ได้รับการแก้ไข เนื่องด้วยไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายเป็นการเฉพาะ หากแต่ได้นำพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม กรณีจึงไม่สามารถที่จะรองรับสภาพปัญหาที่กำลังเกิดความเสียหายขยายวงกว้างและมีความซับซ้อนขึ้นได้ อันทำให้การบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยยังไม่สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมจากสาเหตุดังกล่าวได้อย่างแท้จริง ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขและหากเน้นซ้ำว่านี้ ความเสียหายจะยิ่งทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

จากผลกระทบที่เกิดขึ้นดังกล่าวได้มีการพยายามหามาตรการต่าง ๆ มาใช้แก้ไขปัญหาการบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อม เช่น มาตรการลงโทษด้านกฎหมาย ซึ่งมีทั้งมาตรการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครอง ซึ่งหากใช้อย่างเหมาะสมแล้วก็จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลกับประเทศไทยมาก แต่การที่จะใช้มาตรการทางแพ่งเกี่ยวกับการกำหนดค่าเสียหายในคดีสิ่งแวดล้อม เป็นลักษณะการใช้ดุลพินิจ ซึ่งการใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนั้น จะต้องมีการชี้แจงให้ทางด้านกฎหมายที่เอื้ออำนวยอย่างเหมาะสมด้วย จึงต้องมีการปรับปรุงแก้ไขตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างจริงจัง รวมถึงวิธีการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีสิ่งแวดล้อมมาใช้กับปัญหาในคดีสิ่งแวดล้อมเพื่อเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นได้ทันทั่วทั้งที่ ทั้งต่อผู้เสียหายและต่อสิ่งแวดล้อม

จากการศึกษาของผู้ศึกษาพบว่าตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและประมวลกฎหมายอาญา ยังมีข้อบกพร่องที่ศาลจะนำมาใช้ในการกำหนดค่าเสียหายคดีสิ่งแวดล้อมและนำมาใช้เป็นมาตรการบังคับและมาตรการลงโทษทางสิ่งแวดล้อมได้ จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขตัวบทกฎหมายที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายในคดีสิ่งแวดล้อมรวมทั้งรัฐบาลต้องบัญญัติมาตรการอย่างเด็ดขาดขึ้นเป็นกรณีเฉพาะนักธุรกิจต่างชาติที่เข้ามาทำเกษตรแบบพันธะสัญญาในประเทศไทย ผู้ศึกษาเชื่อว่าจะทำให้การใช้ดุลพินิจกำหนดค่าเสียหายในคดีสิ่งแวดล้อมเป็นไปในทิศทางที่ครอบคลุมความเสียหายทั้งหมดได้อย่างแท้จริงและเป็นการง่ายแก่การควบคุมนักธุรกิจต่างชาติที่เข้ามาประกอบธุรกิจในประเทศไทย อันทำให้ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยลดลง